

„Абдулъ Азисъ — отъ 1860 г. юли 13, до 1876 г.;

„Султанъ Мурадъ, синъ на Абдулъ Меджитъ отъ 18 май 1876 г. до 17 августъ сжщата 1876 г. и

„Абдулъ Хамидъ отъ братъ на Мурада, роденъ на 10 септември 1842 г. се въцари на 18 августъ 1876 год.“ И въ друга една книга, сборка отъ гръцки църковни книги, е отбелязано пакъ: „1876 г. на 18 май стана Мурадъ царъ и стоя до 18 августъ“.

35. Въ единъ гръцки писмовникъ е отбелязано отъ дѣда Димитраки следното на гръцки:

а) „На 7 февруари дойде въ домътъ ни началника на руската канцелария на 11 дивизия, Иванъ Александровичъ Щереметовъ и замина на 9 сжщия м. 1877 г.

б) „Втори пжтъ сжщия дойде на 13 февруари и замина на 21 сжщия м.

в) „Баталиония командиръ майоръ Фебручевъ отъ 11 дивизия дойде въ домътъ ни на 22 септември и замина на 19 октомври 1877 г.

г) „На 25 септември стана обща служба въ църквата св. Димитръ по случай празника на командира, полковникъ Сергей и генерала на дивизията. Пѣ руския хоръ. Сжщото стана и на 27 октомври 1877 г.

36. Въ тетрадката си съ бележки сжщия е отбелязълъ старитѣ названия на днитѣ:

Κυριακή — *Πλίου ημέρα* — Недѣля, день на слънцето.

Δευτέρα — *Σελήνης ημέρα* — Понеделникъ, день на луната.

Τρίτη — *Ἄριος ημέρα* — Вторникъ, день на Ария.

Τετάρτη — *Ἑρμῆς ημέρα* — Сряда, день на Меркурий.

Πέμπτη — *Διὸς ημέρα* — Четвъртъкъ, день на Бога.

Παρασκευή — *Ἀφροδίτης ημέρα* — Петъкъ, день на Афродита (Венера).

Σάββατον — *Κρόνους ημέρα* — Сжбота, день на Сатурна.

37. Въ една гръцка книга *Εξομολογητάριον* — Изповедословъ, е отбелязано на гръцки отъ сжщия: „На 10 юли 1885 г. посети селото ни госпожа Султана съ синътъ си“. Въпросната госпожа е родомъ отъ с. Арбанаси, съпруга на Димитраки бей. Тѣ сж погребени въ църковния дворъ, близо до самата църква въ гр. Тулча. Кжщата, въ която сж живѣли родителитѣ на г-жа Султана, после се купи отъ Атанаса Констандалията и е известна „коконската кжща“, която е обявена, като старина. Г-жа Султана е баба на г-жа Султана Рачо Петрова.

2. Смъртъ на по-известни хора

Въ юлския миней на църквата св. Атанасъ е отбелязано: „на 1770 г. умрѣ Кочо Кара-Ивановъ отъ чумата въ Арбанаси“. Кжщата на Кочо Кара-Ивановъ е сега детска колония. До нея близо, на срещната страна, е и нашата кжща.

Въ августовия миней на църквата св. Архангелъ е отбелязано пакъ на гръцки: „На 5 августъ 1851 г. въ недѣля бѣ обесенъ въ Елена на Хаджи Юрданъ братъ му Михаилъ Кисъовъ“.

Въ книгата *Ὁδηγὸς τῆς εὐσεβείας* отъ библиотеката на Георги Анагности е отбелязано отъ последния: „20 февруари 1870 г. Днесъ се погребѣ — *συμερον ενταφιάσθη* — покойния икономъ, попъ Атанасъ. Вседержителя Господъ да причисли — *κατατάξῃ* — въ лоното на праведнитѣ“.